

Kniha Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo štrnásť

Jeff Pippenger

2025-12-20

Číslo štrnásť

Dejiny „obdivuhodných Božích skutkov“ sú tiež predstavené prorockou otázkou „dokedy“. Dejiny znázornené týmito dvoma, ako aj mnohými ďalšími symbolmi, predstavujú čas pečatenia sto štyridsaťštyritisíc. V tom období prebieha spor o pravé a mnohé iné falošné posolstvá neskorého dažďa. Jestvuje len jedno pravé posolstvo neskorého dažďa. Dejová línia posvätných dejín, v ktorých Boh koná svoje obdivuhodné skutky, je zasadená do kontextu knihy Joel, kde je „nové víno“ jednej triede odňaté, zatiaľ čo na druhú triedu je vyliate.

V knihe Joel je potrebné si všimnúť niekoľko protikladov. Koreň slova „podobnosť“ znamená „postavenie vedľa“ a vo svojej podstate zahŕňa protiklad dvoch tried. Niektorých z týchto „protikladov“ v knihe Joel sme sa už predtým dotkli, keď sme poukázali na to, že koruna pýchy, ktorú nosia opilci vládnci v Jeruzaleme, stojí v protiklade k tým, ktorí nosia korunu slávy. Ešte sme sa nepodelili o to, ako symbol radosti je opakom, no zároveň náprotivkom zahanbenia, ale je to tak a máme v úmysle to ukázať. Téma alfy a omegy sa nachádza aj v knihe Joel a túto zásadu, že prvé znázorňuje posledné, potvrdzujú aj dve Petrove kázne v knihe Skutkov.

Skutky apoštolov, druhá kapitola, sa odohrávajú na Letnice o 9. hodine ráno (tretej hodine) a tretia kapitola je deviatou hodinou (15. hodinou), časom večernej obety. V druhej kapitole Skutkov je posolstvo, ktoré Peter zvestuje, prednesené vo vrchnej sieni súkromného príbytku, ale jeho kázeň v tretej kapitole je prednesená v chráme. Obe sú spojené výzvou k pokániu na oboch zhromaždeniach. To isté posolstvo, dve zemepisné miesta predstavujúce symbol zdvojenia v rámci letničného posolstva, ktoré je rozdelené medzi nádvorie a chrám. V Zjavení jedenástej kapitole je Jánovi povedané, aby zmeral chrám, ale aby vynechal nádvorie, lebo bolo dané pohanom.

A bola mi daná trstina podobná prútu; a anjel stál a hovoril: Vstaň a zmeraj chrám Boží, oltár i tých, ktorí sa v ňom klaňajú. Ale nádvorie, ktoré je mimo chrámu, vynechaj a nemeraj ho, lebo je dané pohanom; a sväté mesto budú šliapať nohami štyridsaťdva mesiacov. Zjavenie 11,1. 2.

Takto zdvojenie dvoch kázní a rozdelenie miesta týchto dvoch kázní označuje v knihe Joela dve skupiny poslucháčov pre neskorý dažď. Jednou skupinou sú pohania mimo chrámu a druhou sú Židia v chráme. Pri súde nad živými je najprv súdený dom Boží, a od 11. septembra až po nedeľný zákon je súdený chrám, a od nedeľného zákona až do uzavretia ľudskej doby milosti sú súdení pohania. Tento súd sa odohráva počas neskorého dažďa, ktorý Peter označil ako ten, ktorý je predstavený v knihe Joela. To, čo vo vyjadrenom rozdelení v Skutkoch, v druhej a tretej kapitole, predstavovalo nádvorie (pohanov) a chrám (Božiu cirkev), je zároveň aj rozlíšením v Joelovi medzi skorým dažďom a neskorým dažďom. Skorý dažď prišiel 11. septembra a je vyliaty v čase, keď je súdený Boží chrám. Keď sa tento proces skončí, neskorý dažď je vyliaty na pohanov na

nádvorí.

Plesajte teda, synovia Siona, a radujte sa v Hospodinovi, svojom Bohu, lebo vám dal včasný dážď v pravej miere a zošle vám dážď, včasný dážď i pozdný dážď v prvom mesiaci. Joel 2:23.

V tejto chvíli nie je mojím zámerom určiť prorocké rozlíšenie medzi radosťou a zahanbením, avšak verš poučuje Boží ľud, aby sa „radoval“ pre posolstvo neskorého dažďa. Posolstvo neskorého dažďa v Božom ľude vyvoláva prorockú radosť. Napriek tomu je námet skorého či včasného dažďa, po ktorom nasleduje neskorý dážď, znázornením kameňa úrazu, ktorý bol odložený bokom a vzbudzoval údiv. Symbol uholného kameňa, ktorý sa napokon stáva vrcholovým kameňom, je tým, čo je obdivuhodné v očiach Boha i Jeho ľudu.

Podivuhodný kameň predstavuje Alfu a Omegu proroctva. Zásada alfy a omeg y z hľadiska prorockého uplatnenia je opakovane označená ako Alfa a Omega v Jeho Slove, a On je to Slovo. Z tohto dôvodu to, čo bolo z tohto princípu zjavené, bolo zjavené nám i našim deťom naveky. Rok 1863 je vrcholovým kameňom biblického proroctva a je vrcholovým kameňom obdobia tretieho anjela od roku 1844 až do roku 1863. Rok 1844 bol základným kameňom, rok 1863 vrcholovým kameňom tohto prorockého obdobia. Obdobie od roku 1844 do roku 1863 je ustanoveným prorockým obdobím, rovnako ustanoveným ako obdobie od roku 538 až do roku 1798. Skutočnosť, že ľudstvo nepozná nič, čo Boh ustanovil, nečiní túto vec neustanovenou!

Predchádzajúci článok sme uzavreli nasledujúcou pasážou.

„Bolo mi ukázané, že jeho vzťah k Božiemu ľudu bol v niektorých ohľadoch podobný vzťahu Mojžiša k Izraelu. Boli reptajúci proti Mojžišovi, keď nastali nepriaznivé okolnosti, a boli aj reptajúci proti nemu.“ Testimonies, zväzok 3, 85.

V roku 1863 predstavoval James White „v niektorých ohľadoch“ „Mojžiša pre Izrael“.

Obdobie rokov 1844 až 1863 bolo predobrazne zobrazené v období od vyslobodenia pri Červenom mori až po prvý Kádeš. Prvý Kádeš je alfa a druhý Kádeš je omeg — čím sa ukazujú dve štyridsaťročné obdobia vedúce ku Kádešu, pričom obe sa skončili vzburou.

Duch proroctva dáva prechod cez Červené more do súladu s veľkým sklamaním roku 1844. Biblia dáva prechod cez Červené more do súladu s križom a sestra Whiteová potvrdzuje, že sklamanie učeníkov pri križi bolo predobrazom veľkého sklamania roku 1844. Pánovou vôľou bolo vojsť priamo do Zasľúbenej zeme a zemepisným orientačným bodom vstupu do Zasľúbenej zeme bolo Jericho, kde práve v tomto druhom decembrovom týždni roku 2025 archeológovia vykopali staroveké Jericho — len aby k svojmu zdeseniu zistili, že zrútené hradby, ktoré tam objavili, sa všetky zrútili smerom von, nie dovnútra, ako sa to pri obliehaní deje vždy. Pri starovekom obliehaní boli hradby ubíjané a tlačené smerom dovnútra. S Jerichom to tak nebolo.

A ľud kričal, keď kňazi trúbili na trúbach; a stalo sa, keď ľud počul zvuk trúby a ľud zvolal veľkým krikom, že hradba sa zrútila na svojom mieste, takže ľud vystúpil do mesta, každý priamo pred seba, a dobyli mesto. Jozua 6:20.

Archeológovia našli aj nádoby s potravinami, čo svedčí o tom, že keď hradby padli, nešlo o dlhé, vleklé obliehanie. Zároveň to odpovedalo na otázku medzi archeológmi, prečo biblický záznam o páde Jericha uvádza, že do Jericha išli „hore“ cez návršie alebo rampu, o ktorej teraz vedia, že vznikla, keď sa hradby zrútili smerom von.

Prvou prekážkou, ktorá ohlasovala vstup do Zaslúbenej krajiny, bolo Jericho, mesto vplyvu a bohatstva. Jericho je rok 1863 a Jericho je predmetom biblického proroctva nielen ako ilustrácia časového obdobia nedeľného zákona, ale aj v súvislosti so svojím pádom a opätovným vzostupom. Jericho malo tiež nad sebou vyslovené vlastné osobitné prorocké zlorečnenstvo. Jozua vyslovil zlorečnenstvo nad mužom, ktorý znovu vybuduje Jericho, a pritom určil, že muž, ktorý Jericho znovu vybuduje, stratí pri obnovovaní toho prekliateho mesta svojho najmladšieho i najstaršieho syna. Jeden syn mal byť stratený pri kladení základov a druhý pri postavení brány. Toto proroctvo sa naplnilo a záznam o jeho naplnení je zapísaný v Biblii, čím sa Jericho stáva ustáleným biblickým symbolom.

V rámci jeho historického zániku a v jeho prorockom zlorečení, po ktorom nasledovalo historické naplnenie tohto proroctva, nachádzame tri svedectvá hovoriace o Jerichu v roku 1863. Všetky tri tieto svedectvá sa majú vzťahovať na rok 1863. Títo traja svedkovia stoja spolu práve tak, ako prorocky stoja traja Mojžišovia na konci svojich príslušných štyridsaťročných období. Jedno z týchto štyridsaťročných období je zjavne zosúladené s milleritskými dejinami, čím sa ustanovuje, že všetky tri zobrazenia Mojžiša na konci každého štyridsaťročného obdobia sú v súlade s dejinami roku 1863 — dejinami tretieho anjela.

Dve z týchto troch svedectiev o štyridsiatich rokoch Mojžiša sa končia pri Kádeši, tretím záverom štyridsiatich rokov bola rieka Jordán a záverom druhého bolo Červené more. Záverom prvých štyridsiatich rokov bol Mojžišov útek z Egypta. Všetky tri opisujú útek z Egypta ako naplnenie Abrahámovho štyristotridsaťročného proroctva o otroctve v Egypte.

Mojžišove tri štyridsaťročné obdobia, ktorých zavŕšenia predstavujú predobraz vyslobodenia z Egypta, boli naplnením Abrahámovho proroctva o zajatí v egyptskom otroctve a vyslobodení z neho. Mojžiš sám ako prorokovaný vysloboditeľ zaslúbenia Abrahámovej zmluvy začal tým, že bol zachránený z vody, ako naznačuje jeho meno. Potom Mojžiš viedol Boží ľud cez vody Červeného mora a následne k brehu vyslobodenia, predstavovanému riekou Jordán. Alfa Mojžišovho života bola záchrana z vôd Nílu a omega bolo spasenie predstavované vodou rieky Jordán. Alfa Mojžišovho života bola znázornená skúsenosťou určenou jeho menom a jeho rodičmi, ktorí ako bohabojní rodičia vedeli, že dieťa bolo odsúdené na smrť, tak ako o štyridsať rokov neskôr po zabíjaní Egyptana. Ako bohabojní rodičia, ktorí vedeli, že ich syn musí byť zachránený pred rozsudkom smrti, pripravili pre neho koráb, ktorý prešiel z hebrejského sveta do egyptského sveta, tak ako Mojžiš na konci štyridsiatich rokov opustil egyptský svet pre hebrejský svet.

Mojžiš vo svojom zachránení z vody zopakoval príbeh Noacha. Úplne prvá zmienka o Mojžišovi ako o „vysloboditeľovi“ štyristotridsaťročného proroctva Abrahámovej zmluvy bola opakovaním dejín, v ktorých Boh vstúpil do zmluvy s ľudstvom, a tak spojil proroctvo Abrahámovej zmluvy o vyvolenom ľude so zaslúbením zmluvy pre celé ľudstvo. To poukazuje na krst pri odovzdaní

dieť ať a Mojžiša faraónovej dcére, lebo smrť bola uznaná skutkom rodičov, pohreb je znázornený archou na vode a vzkriesenie predstavuje faraónova dcéra.

Mojžišov život sa začína predobrazom krstu Noemovej archy. To potom znamená, že od samého počiatku je s Mojžišom spojené číslo „8“, lebo koreň jeho zmluvného vzťahu sa začal číslom „8“ z Noemovej zmluvy a jeho úlohou bolo ustanoviť obrad obriezky na „ôsmý“ deň. Potom bol skúšaný a zlyhal práve v tom obrade. Mojžišov život sa začína krstom a o štyridsať rokov neskôr nastáva smrť (Egypt'ana), ktorá označuje bod, v ktorom egyptský Mojžiš zomiera a stáva sa výlučne synom Abraháma. Začiatok i koniec prvých štyridsiatich rokov Mojžišovho života predstavuje krst. Prvý označil prechod z Hebreja na Egypt'ana a posledný z Egypt'ana na Hebreja. O ďalších štyridsať rokov Mojžiš vedie Boží ľud cez krst Červeného mora na ceste ku krstu pri Jordáne, ku ktorému sa nikdy nedostal.

Boží ľud pod vedením Jozuu vstúpil do Zasľúbenej zeme bez Mojžiša, lebo zomrel tesne predtým, ako prišiel krst Jordánu. Mojžiš povedal a Peter zopakoval, že Pán, tvoj Boh, vzbudí proroka podobného Mojžišovi. Tým prorokom, ktorého Mojžiš predobrazoval, bol Kristus a On začal svoje dielo presne tam, kde Mojžiš skončil. Svoje dielo začal pri svojom krste a tento krst sa udial presne na tom mieste, kde Jozua pokrstil staroveký Izrael, keď prechádzal cez Jordán do Zasľúbenej zeme. Evanjeliá nás informujú, že Ján krstil v Betabare, čo je miesto prechodu a znamená brodisko.

Červené more je symbolom vzbury Egypta, čím sa prorocké svedectvo Mojžiša v tejto línii potvrdzuje ako pravda. Od rieky Níl po Červené more (niekedy nazývané riekou) a ďalej k Jordánu. Mojžiš, ktorého meno znamená „zachránený z vody“, začína i končí svoje svedectvo pri vode vyslobodenia a každá z týchto vôd zjavuje dve triedy uctievačov.

Prvých štyridsať rokov Mojžiša predstavuje posolstvo prvého anjela a druhých štyridsať rokov je druhý anjel, pričom tretím je tretí. Títo traja anjeli majú svoje vlastné osobité prorocké charakteristiky, takže všetky tri posolstvá sú obsiahnuté v prvom posolstve. Tento jav sme verejne preukazovali celé roky v súvislosti s prvými tromi kapitolami knihy Daniel.

Daniel sa v prvej kapitole bál Boha a odmietol jesť babylonskú stravu, a Boh ho oslávil v druhej skúške týkajúcej sa stravy a videnia, ktorá nasledovala, čo viedlo k súdu a tretej skúške vykonanej samotným Nabuchodonozorom. Prvá kapitola Daniela je prvým anjelom zo štrnástej kapitoly Zjavenia, ktorý ohlasuje: „bojte sa Boha“, „vzdajte mu slávu“, ako to Daniel urobil v druhej skúške stravy a videnia, lebo „prišla hodina súdu“ nad Nabuchodonozorom.

Prvých štyridsať rokov Mojžišovho života sa začalo preto, že sa jeho rodičia báli Boha. Keď faraónova dcéra uvidela schránku vo vode, Mojžiš prešiel druhou skúškou, ktorou je zrková skúška. Potom faraónova dcéra usúdila, že nemá zomrieť. Súd prišiel aj na konci prvých štyridsiatich rokov, keď zabil Egypt'ana a musel utiecť z Egypta.

V druhých štyridsiatich rokoch bol druhý anjel zo Zjavenia štrnástej kapitoly, ktorý ohlasuje pád Babylonu, predobrazovaný pádom Egypta. Pri tomto páde, na konci tých štyridsiatich rokov, došlo k ohromnému prejavu Božej moci, tak ako tomu bolo na konci posolstva druhého anjela počas

Polnočného volania roku 1844.

Tretie obdobie štyridsiatic rokov sa začína vynesением rozsudku smrti nad prakticky celým zhromaždením a končí rozsudkom smrti nad vodcom tohto zhromaždenia.

Sestra Whiteová uvádza, že našou úlohou je spájať posolstvá troch anjelov.

„Pán sa chystá potrestať svet pre jeho nepravosť. Chystá sa potrestať náboženské spoločenstvá za to, že zavrhnú svetlo a pravdu, ktoré im boli dané. Veľké posolstvo, spájajúce posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela, má byť zvestované svetu. To má byť bremenom nášho diela.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 950.

Prvých štyridsať rokov Mojžišovho života predstavuje prvého anjela zo Zjavenia štrnástej kapitoly, jeho druhé obdobie štyridsiatic rokov je druhým anjelom a tretie štyridsaťročné obdobie je tretím anjelom. Naše „veľké posolstvo“ spočíva v spojení „posolstiev prvého, druhého a tretieho anjela“, čo umiestňuje všetky tri Mojžišove symboly do roku 1863, a preto sú pri nedeľnom zákone traja Mojžišovia.

Roky 1844 až 1863 zahŕňajú dvoch svedkov oboch štyridsaťročných období, ktoré viedli ku Kádešu. Inšpirácia určuje, že tretí nemôže existovať bez prvého a druhého; prvých štyridsať rokov Mojžišovho života teda musí takisto predstavovať roky 1844 až 1863. Mojžiš zabíja Egypťana v roku 1863, rovnako ako Mojžiš udiera do Skaly svojou palicou moci, a takisto keď Mojžiš žiada, aby uvidel Božiu slávu, v dejinách vzbury zlatého teľaťa. V roku 1863 a pri nedeľnom zákone sú traja Mojžišovia a všetci majú štyridsať rokov.

Každé z troch období Mojžiša obsahuje vyslobodenie prostredníctvom vody; Mojžiš v košíku sa zhoduje s Mojžišom pri Červenom mori, čo sa zhoduje s Mojžišom dvakrát pri rieke Jordán: Níl, Červené more a dvakrát pri Jordáne. Vody vyslobodenia sú zastúpené v každom z týchto troch období, lebo všetky sa zhodujú s obdobím, keď sa v čase neskorého dažďa vylieva voda vyslobodenia.

Na konci tretieho obdobia štyridsiatic rokov Mojžiš udrel svojou palicou do Skaly. Na konci druhých štyridsiatic rokov jeho palica rozdelila Červené more. Na konci prvých štyridsiatic rokov zavrhol palicu egyptskej autority a vyvolil si trpieť so svojím ľudom.

Na konci prvého obdobia zomrel jeden Egypťan a na konci druhého obdobia zomrelo vojsko, prvorodení i vedenie Egypta. Na konci tretieho obdobia už zomrel národ Izraela, Áron aj Mojžiš. Sú to tri paralelné dejiny, ktoré „riadok za riadkom“ každé predstavujú obdobie od roku 1844 do roku 1863 — dejiny tretieho anjela, ktoré zasa predstavujú obdobie od 11. septembra po nedeľný zákon a letničné obdobie, keď sa vylievajú vody vyslobodenia.

Mojžiš je prítomný pri oboch vzburách v Kádeši a vzbury v Kádeši sú v oboch svojich príslušných obdobiach zároveň záverečnými kameňmi. Obe predstavujú rok 1863, ktorý je tiež vrcholovým kameňom obdobia tretieho anjela, začínajúceho alfou v roku 1844 až po vrcholový kameň roku 1863. Keď uvažujeme o podivuhodnom svetle kameňa, ktorý sa začína ako základ a končí ako vrcholový kameň, rozpoznávame, že vrcholový kameň je v prorockom zmysle vždy väčší.

Niekoľko kvapiek na začiatku letničného obdobia, vedúcich k plnému vyliatiu pri vrcholovom kameni v deň Letníc, ilustruje túto pravdu.

Pri 11. septembri sa začalo kropenie a končí sa pri plnom vyliatí počas nedeľného zákona. Táto pravda označuje Mojžišov hriech pri druhom a omega Kádeši za väčší hriech než vzburu pri prvom, alfa Kádeši. Vzburu alfa spôsobila smrť celého národa a vzburu omega spôsobila smrť jedného muža (Mojžiša), no hriech toho jedného muža bol väčší než spoločný hriech celého národa. Človek, ktorý hreší, zomiera, a na tejto úrovni niet rozdielu medzi hriechmi Mojžiša a ktoréhokoľvek iného Izraelitu, no prorocky bolo Mojžišovo druhé udretie Krista väčším hriechom, lebo bolo vrcholným završením toho štyridsaťročného obdobia.

Vzpoua Mojžiše pri druhom omega Kádeši bola väčším hriechom než vzpoura synů Izraele, ktorí odmietli poselství Jozua a Káleba. Mojžiš prorocky stojí u roku 1863, kde pro svou vzpouru umírá na poušti. Mojžiš také stojí u roku 1863, kde bývalý smluvní lid umírá na poušti pro svou vzpouru, avšak Mojžiš se této vzpouře neúčastnil. Rok 1863 se vztahuje k nedělnímu zákonu, stejně jako Áronova vzpoura se zlatým teletem. V těchto dějinách, které se vztahují ke Kádeši, k roku 1863 a k nedělnímu zákonu, se Mojžiš modlí, aby spatřil Boží slávu.

Kádeš představuje rok 1863 a Mojžiš je přítomný při oboch Kádeších; preto na základě dvoch biblických svedkov, ktorí sú obaja vrcholovými kameňmi, ustanovujeme, že aj tretie štyridsaťročné obdobie, ktoré sa nekončí v Kádeši, predstavuje rok 1863. Tam „Mojžiš neposvätený“ znova križuje Krista, keď zavrhuje Skalu. V roku 1863 a pri vydaní Zákona na Sinaji „Mojžiš posvätený“ hľadá Boží charakter. V roku 1863 Mojžiš predstavuje múdru aj bláznivú pannu.

„Farizej a mýtnik predstavujú dve veľké triedy, na ktoré sa delia tí, čo prichádzajú uctievať Boha. Ich prví dvaja predstavitelia sa nachádzajú v prvých dvoch deťoch, ktoré sa narodili na svet.“ Kristove podobenstvá, 152.

V Kádeši a roku 1863 Mojžiš predstavuje „dve veľké triedy, na ktoré sa delia tí, ktorí“ „uctievajú Boha“. Mojžiš je príkladom sto štyridsaťštyritisíc, tak ako aj Peter.

„Pre každú z tried predstavovaných farizejom a publikánom je v dejinách apoštola Petra poučenie. Vo svojom ranom učeníctve sa Peter pokladal za silného. Podobne ako farizej, podľa svojej vlastnej mienky nebol ‚ako ostatní ľudia‘. Keď Kristus v predvečer svojho zradu vopred upozornil svojich učeníkov: ‚Všetci sa tejto noci na mne pohoršíte,‘ Peter sebavedome vyhlásil: ‚Keby sa aj všetci pohoršili, ja nie.‘ Marek 14:27, 29. Peter nepoznal svoje vlastné nebezpečenstvo. Sebadôvera ho zavádzala. Myslel si, že je schopný odolať pokušeniu; ale o niekoľko krátkych hodín prišla skúška a on so zlorečením a prisahaním zaprel svojho Pána.“ Kristove podobenstvá, 152.

Pri nedeľnom zákone, ktorým je rok 1863, Peter predstavuje dve triedy: tých, ktorí prijímú znamenie šelmy, alebo tých, ktorí prijímú pečať Božiu. Keď Ježiš zmenil Šimonovo meno na Peter, symbolizovalo to stoštyridsaťštyritisíc. Toto porozumenie je symbolizované aj tým, že Petrovo meno vynásobíme číslom zodpovedajúcim postaveniu písmen v anglickej abecede. Ak tú istú metódu použijeme na rok 1863, dostaneme 144.

Dva z troch Mojžišových symbolov, ktoré sa zhodujú s rokom 1863, ustanovujú, že aj tretie obdobie sa musí zhodovať. Dve línie Kádeša označujú príbeh múdrych a nerozumných panien a tretie obdobie označuje pokus použiť ľudské úsilie na vykonanie Božieho diela. Dôverovať ľudskej moci, ako to robil Mojžiš s Egyptanom, predstavuje dôveru v ľudskú autoritu nad ustanovenou autoritou.

Sestra Whiteová uvádza, že vzťah jej manžela „k Božiemu ľudu bol v niektorých ohľadoch podobný vzťahu Mojžiša k Izraelu“. V roku 1863 bol Mojžiš predstavovaný Jamesom Whiteom. V roku 1863 James White zabíja Egyptana, druhýkrát udiera Krista a modlí sa za buričov, ktorí odmietli posolstvo „odpočinku“, predložené Jozuom a Kálefom. Mojžiš je zároveň bláznivou pannou, keď druhýkrát udrel do Skaly, i múdrou pannou, keď sa prihovárал za buričov Izraela.

Tento článok uzavrieme pasážou zo štvrtej knihy Mojžišovej, štrnásťtej kapitoly, kde sa Mojžiš nachádza v roku 1863, keď sa mu v paralelnej histórii predstavenej vzburou okolo zlatého teľaťa dostáva pohľad na Božiu slávu.

V danom úryvku sa Pán pýta, „dokedy“ sa bude musieť zaoberať buričmi Izraela, čo je tá istá otázka, akú položil Izaiáš Pánovi v šiestej kapitole. Všimnite si, že kniha Numeri umiestňuje túto históriu do obdobia, keď je zem osvietená Božou slávou, ako to anjeli takisto vyznačili v treťom verši šiestej kapitoly Izaiáša. 9/11 bol základným kameňom dejín rokov 1844 až 1863 a nedeľný zákon je vrcholovým kameňom. Prostredie v knihe Numeri nie je ničím menším než ilustráciou piesne alebo podobenstva o vinici, keďže staroveký Izrael je obídený, zatiaľ čo Pán vstupuje do zmluvy s Jozuom.

A celé zhromaždenie pozdvihlo svoj hlas a kričalo; a ľud tej noci plakal. A všetci synovia Izraelovi reptali proti Mojžišovi a proti Áronovi; a celé zhromaždenie im povedalo: Kiežby sme boli zomreli v egyptskej krajine! Alebo kiežby sme boli zomreli na tejto púšti! A prečo nás Hospodin priviedol do tejto krajiny? Aby sme padli mečom a naše ženy i naše deti sa stali korisťou? Či by pre nás nebolo lepšie vrátiť sa do Egypta? A hovorili jeden druhému: Ustanovme si vodcu a vráťme sa do Egypta.

Vtedy Mojžiš a Áron padli na svoje tváre pred celým zhromaždením pospolitosti synov Izraelových. A Jozua, syn Núnov, a Kálef, syn Jefunneho, ktorí boli z tých, čo preskúmali krajinu, roztrhli svoje rúcha. A hovorili celej pospolitosti synov Izraelových a vraveli:

Krajina, ktorou sme prešli, aby sme ju preskúmali, je preveľmi dobrá krajina. Ak bude mať Hospodin v nás zaľúbenie, uvedie nás do tejto krajiny a dá nám ju, do krajiny oplývajúcej mliekom a medom. Len sa nebúrite proti Hospodinovi a nebojte sa ľudu tej krajiny, lebo budú našim chlebom; ich ochrana odstúpila od nich a Hospodin je s nami; nebojte sa ich.

Ale celá pospolitosť kázala, aby ich ukameňovali. Vtedy sa sláva Hospodinova ukázala v stane zhromaždenia pred všetkými synmi Izraelovými. A Hospodin riekol Mojžišovi: Dokedy ma bude tento ľud popudzovať? A dokedy mi nebudú veriť pre všetky znamenia, ktoré som učinil medzi nimi?

Udrie ich morom a vydedím ich; a teba učiním národom väčším a mocnejším, než sú oni.

I Mojžiš povedal Hospodinovi: Vtedy to počujú Egypťania, lebo si svojou mocou vyviedol tento ľud spomedzi nich; a povedia to obyvatelom tejto krajiny. Tí totiž počuli, že ty, Hospodine, si uprostred tohto ľudu, že ty, Hospodine, sa im zjavuješ tvárou v tvár, že tvoj oblak stojí nad nimi a že ideš pred nimi vodivým oblačným stĺpom vo dne a ohnivým stĺpom v noci. Ak teda usmríš všetok tento ľud ako jedného muža, národy, ktoré počuli zvesť o tebe, povedia: Pretože Hospodin nevládal uviesť tento ľud do krajiny, ktorú im pod prísahou zaslúbil, pobil ich na púšti.

A teraz ťa prosím, nech je moc môjho Pána veľká, ako si hovoril, keď si povedal: Hospodin je zhovievavý a veľký v milosrdenstve, odpúšťa nepravosť a prestúpenie, ale vinného nijako nepokladá za nevinného; navštevuje nepravosť otcov na deťoch až do tretieho a štvrtého pokolenia. Odpusť, prosím, nepravosť tohto ľudu podľa veľkosti svojho milosrdenstva, ako si odpúšťal tomuto ľudu od Egypta až doteraz.

A Hospodin povedal: Odpustil som podľa tvojho slova; ale ako že žijem, celá zem bude naplnená slávou Hospodina.

Pretože všetci tí mužovia, ktorí videli moju slávu a moje zázraky, ktoré som učinil v Egypte a na púšti, a už týchto desať ráz ma pokúšali a nepočúvali môj hlas, iste neuvidia krajinu, ktorú som prisahal ich otcom, ani ju neuvidí nijaký z tých, ktorí ma popudzovali. Ale môj služobník Káleb, pretože bol s ním iný duch a nasledoval ma úplne, toho uvediem do krajiny, do ktorej vošiel, a jeho potomstvo ju zaujme. (A Amalechiti a Kanaánci bývali v údolí.) Zajtra sa obráťte a odíďte na púšť cestou k Červenému moru.

A Hospodin hovoril Mojžišovi a Áronovi takto: Dokedy mám znášať toto zlé zhromaždenie, ktoré reptá proti mne? Počul som reptania synov Izraela, ktorými reptajú proti mne. Povedz im: Akože žijem, hovorí Hospodin, ako ste hovorili do mojich uší, tak vám učiním: Vaše mŕtve telá padnú na tejto púšti; všetci, ktorí ste boli spočítaní podľa celého svojho počtu, od dvadsaťročných a vyššie, ktorí ste reptali proti mne, iste nevojdete do krajiny, o ktorej som s prísahou povedal, že vás v nej usadím, okrem Káleba, syna Jefunneho, a Jozuu, syna Núnovho. Ale vaše maličké, o ktorých ste hovorili, že budú korisťou, tie vovediem dnu a spoznajú krajinu, ktorou ste pohrdli. Ale čo sa vás týka, vaše mŕtve telá padnú na tejto púšti. A vaši synovia budú blúdiť po púšti štyridsať rokov a ponesú vaše smilstvá, dokiaľ vaše mŕtve telá nebudú zničené na púšti. Podľa počtu dní, v ktorých ste skúmali krajinu, totiž štyridsať dní, za každý deň rok, budete niest' svoje nepravosti, štyridsať rokov, a poznáte moje odvrátenie sa od vás.

Ja, Hospodin, som povedal: istotne to vykonám celému tomuto zlému zhromaždeniu, ktoré sa zhromaždilo proti mne; na tejto púšti budú zahladení a tam pomrú. A muži, ktorých Mojžiš poslal preskúmať krajinu, ktorí sa vrátili a popudili celé zhromaždenie, aby reptalo proti nemu, tým, že rozšírili o krajine zlú povest', Áno, tí muži, ktorí rozšírili zlú zvesť o krajine, zomreli na ranu pred Hospodinom.

Ale Jozua, syn Núnov, a Káleb, syn Jefunneho, z mužov, ktorí šli preskúmať krajinu, ostali nažive. 4. Mojžišova 14,1–38.

V nasledujúcom článku budeme v týchto úvahách pokračovať.

